

købekraftbegrænsning, der ligger i de foreslåede afgiftsforhøjelser, der jo bl.a. også vil medføre øgede opvarmningsudgifter, ikke undgå at virke negativt ind på boligbyggeriet. Virkningerne af, at boligbyggeriet som følge af afgiftsforhøjelserne bliver lavere end ellers, er anslået til 2–3.000 tabte arbejdspladser. Dette må lægges til de ovenfor nævnte 12–14.000 tabte arbejdspladser.

Ved vurderingen af virkningen af afgiftsforhøjelser må også inddrages eventuelle *afsmittende virkninger på virksomhedernes lønninger* og andre omkostninger. Det kan i den forbindelse oplyses, at skatte- og afgiftsministeren i et svar til folketingets skatte- og afgiftsudvalg (svar af 4. november 1981 ad L 74 – bilag 2, spørgsmål nr. 12, journal nr. A 1490) har oplyst, at for hver procentenhed, lønomkostningerne forøges, vil antallet af

ledige efter et par års forløb være 3–4.000 højere.

På baggrund af ovenstående må Industrirådet konkludere, at det af Industrirådet beregnede tal på 15–20.000 tabte arbejdspladser i det private erhvervsliv som følge af forslagene om afgiftsforhøjelser er ganske rimeligt. Hvis det lykkes at undgå afsmittende virkninger på lønomkostningerne, vil tallet ligge nærmest de 15.000; hvis der kommer afsmittning på blot 1 pct., vil tallet ligge nærmest de 20.000. Industrirådet håber naturligvis på, at de afsmittende virkninger kan begrænses til det mindst mulige.

Referencer i Industrirådet:

Underdirektør Jørgen Hansen (lokal 238),
kontorchef Søren Krohn (lokal 278) og
fuldmægtig Peter Stub Jørgensen (lokal 212).

*) Provenu: 1,8 mia kr. + dyrtidsregulering og moms